

ment det naturligt, at dette Beløb blev refunderet Detaillisterne. Thi hvad er det, der er sket? Der er sket det, at disse Penge er gaaet fra Detailhandlernes Lommer over i Sukkerfabrikkernes Lommer. Jeg vil henstille til den højtærede Indenrigsminister, om han vil stille sig velvilligt overfor Spørgsmaalet om dette Forholds Ordning. Der kan maaske strides om, hvorvidt det er Sukkerfabrikkerne eller Staten, der har lukreret ved Detaillisternes Tab, men det skal jeg ikke komme ind paa; jeg ønsker kun at høre den højtærede Indenrigsministers Stilling til Spørgsmaalet om, at Detaillisterne eventuelt kan faa dette Beløb refunderet.

Hermed skal jeg have den Ære at anbefale det foreliggende Lovforslag.

H. P. Hansen (Randers Amts 1ste Valgkreds): Det ærede 3die Medlem for Hovedstaden (Pitzner), som talte paa det konservative Folkepartis Vegne, forbavsende mig. For det første fremkom det ærede Medlem med nogle Bemærkninger om sit Standpunkt til denne Sag i Finansudvalget og gjorde derefter en Regning op over, hvilke Indtægter Statskassen kunde faa dels ved at forhøje Prisen paa Industrisukker og dels ved at forhøje Prisen paa Husholdningssukkeret. Prisforhøjelsen paa Industrisukker kunde efter det ærede Medlems Mening give Statskassen en Merindtægt af 3 Mill. Kr., og, saa vidt jeg hørte, kunde en Forhøjelse af 15 Øre pr. kg for Husholdningssukkeret give Statskassen en Indtægt af 7,8 Mill. (Pitzner: Jeg sagde: 4,2 Mill. med en Forhøjelse af 10 Øre pr. kg). Det er muligt, jeg har hørt fejl, det skal jeg heller ikke fæste mig ved. Men saa siger det ærede Medlem, at denne Forhøjelse af Prisen paa Industrisukker kan Industrien tage ind igen ved Forhøjelse af Prisen paa Produkterne, og det forekom mig, at der undslap det ærede Medlem et Suk ved Tanken om, at Bagerne ikke kunde forhøje Prisen — det ærede Medlem nikker —, altsaa mener det ærede Medlem, at Bagerne i høj Grad kunde trænge til at forhøje Priserne paa deres Varer, naar Prisen paa Sukker til Industribrug skal forhøjes. Det giver mig Anledning til at gøre nogle Bemærkninger, som kan kaste ligesom et Strejfflys over den Situation, de stakkels Bagere hidtil har været i, og den Plyndring, de stakkels Bagere har været udsatte for. Det er cirka en Maanedstid siden, jeg her i Rigsdagen havde Besøg af en Bagermester fra en lille Provinsby her i Landet — jeg skal ikke nævne Navn paa

Byen, den har ca. 4 000 Indbyggere —, han er ikke den eneste Bagermester, efter hvad jeg kan slutte mig til, er der en 4—5 Stykker foruden ham. Han havde ikke let ved at komme ud af det med Ernæringsraadet og søgte min Bistand for at komme til at staa i et bedre Forhold til dette Raad. Jeg aflagde saa et Besøg i Ernæringsraadet. Men da jeg kom tilbage derfra, maatte jeg sige til Manden, at hans Affærer var saa beskidte, at jeg ikke kunde have med dem at gøre. Men nu kommer det morsomme — ja, ganske vist ikke for Manden, ikke for denne plagede Bagermester, der stadig var i Konflikt med Ernæringsraadet, og som mente, at Raadet stadig fortrædagede ham —, idet jeg kom under Vejrs med, og det er ganske autentisk — jeg vil overfor den højtærede Minister være til Rede med Oplysninger baade om Personer og Steder, men vil ikke fremsætte disse her i Rigsdagen —, at denne Bagermester i den lille Provinsby i det sidst forløbne Finansaar havde tjent 37 800 Kr. (Munterhed). Ja, ja, de ærede Medlemmer skal ikke synes, at det er saa morsomt eller saa usandsynligt, for der kommer noget, der er meget bedre bagefter. Denne forfulgte Bagermester har altsaa mindst tjent 37 800 Kr. I min Samtale med ham fremsatte han en Bemærkning, som jeg bed Mærke i, fordi den forekom mig saa usandsynlig, at jeg slet ikke kunde forstaa den. Han kunde altsaa ikke faa Mel nok gennem Ernæringsraadet, og Aarsagen var den, at han ikke havde optraadt fair overfor Raadet, men saa siger han, at naar han endda kunde faa amerikansk Mel udenfor Rationeringen, kunde det være lige meget, thi ganske vist koster en Sæk amerikansk Mel, altsaa Mel, som ikke er fra Statens Lagre, 140 Kr. mere end det Mel, man faar gennem Staten, men det spiller jo ingen Rolle. Jeg blev meget forbavset ved at erfare, at det ikke spillede nogen Rolle for en Bagermester at give 140 Kr. mere for en Sæk amerikansk Mel end for det Mel, han fik gennem Staten, og jeg kunde ikke finde nogen Løsning herpaa. Men i Gaar fik jeg Løsningen. Jeg var Gæst ude hos en Gaardmand paa Sjælland, og medens jeg var der, kommer ind ad Døren en Bagermester fra Roskilde — jeg skal ikke her nævne Navn, men i øvrigt staa Navn, Sted og Vidner til Disposition for Ministeren —, som vilde leje Jagten hos denne Gaardmand og hos en anden Gaardmand, der ogsaa var til Stede, og jeg havde det Indtryk, at det var lige meget, hvad det kostede. Han forsikrede, han havde Hunde,